

disse Love. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om Udførelsen mellem Forvaltningen og den dømmende Myndighed og den Stilling, som Politimyndigheden efter Lovudkastet skulde komme til at indtage ligeoverfor den dømmende Magt, samt endvidere paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Reformen, som Lovudkastet tilfigter, kunde gennemføres i et saa stort Omfang, at man ikke lod det beroe ved Rettergangsploien, som den har været hidtil med Hensyn til Underretterne, men ogsaa udstrakte Reformen videre. Om alle disse Punkter var det fornødent at kjende Rigsdagens Anskuelse; thi ellers kunde der ikke være Tale om at tage nogen Bestemmelse om, hvorledes en Inddeling af Jurisdiktionerne skulde finde Sted med Hensyn til Dommerne, om Udstrækningen af de Kredse, hvori der bliver Spørgsmaal om at ansætte selvstændige Politimestre, kort sagt Alt, hvad der stod i Forbindelse dermed, Noget, der vilde omfatte en stor Detail, hvorved jeg kun skal fremhæve, at paa mange Punkter, mange Steder, vilde der vel blive Spørgsmaal om ialtselv kun at ansætte en Politifuldmægtig. Det høitærede Thing vil nemlig have seet af Lovudkastet, at der ved Siden af Politimestrene ogsaa nævnes Politifuldmægtige; jeg har derved nærmest tænkt paa alle de Tilfælde, hvor en Byjurisdiktion kom til at blive forbunden med et Landdistrikt af en saa stor Udstrækning, at det vilde være fornødent at have en Politifuldmægtig der; men jeg har ogsaa tænkt mig et andet Forhold, hvor dette kunde blive Tilfældet, nemlig med Hensyn til Der, hvor det ikke vilde være rigtigt at ansætte en særegen Politimester, men derimod at benytte en Fuldmægtig. Det har, som sagt, ikke været gjørligt for Ministeriet at forelægge de Lovudkast, som det saaledes vilde være fornødent for Rigsdagen at kjende, men dersom det gaaer med dette Lovudkasts Behandling, som jeg ønsker og haaber, nemlig, at jeg lærer at kjende Rigsdagens Opfattelse af de forskjellige Forhold, skal jeg, hvis jeg vedbliver at have den Plads, jeg nu har,

ogsaa forelægge disse forskjellige Lovarbejder for Rigsdagen i dens første foretaaende Samling.

Jeg skal derefter gaae over til at sige nogle Bemærkninger til de Erindringer, der med Hensyn til enkelte Punkter ere blevne fremsatte; men jeg tør maagte forudsikke den Bemærkning, at jeg i saa Henseende skal holde mig til, hvad der er fremtraadt for mig som det meest Væsentlige, og afholde mig fra, hvor stor Lyft jeg end kunde have dertil, at komme ind paa alle de mindre Punkter, som have været Gjenstand for Behandling, da jeg troer, at det vilde føre for vidt, og det saameget mere, som jeg tør gjøre Regning paa, paa et andet Stadium af Sagens Behandling, at komme til at udtale mig om, hvad der dermed maatte staae i Forbindelse. Jeg skal da først holde mig til, hvad der blev fremført af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts Ste Valgkreds (C. Rimestad) med Hensyn til den Omdannelse af Retterne, som i Lovudkastets § 3 er bleven foreslaaet for Rjøbenhavn. Jeg kan ikke tiltræde den ærede Rigsdagsmands Mening om, at denne Ordning ikke skulde være heldig, men at det vilde være bedre at dele Retten paa den Maade, som han nævnte. Det første Spørgsmaal, jeg i saa Henseende vilde gjøre mig, var naturligtvis det: Er der nogen Grund til virkelig at betragte det som betænkeligt at sammensmelte Landsover- samt Hof- og Stadsretten og Kriminalretten saaledes, at den nu kommer til at bestaae af det foreslaaede, ganske vist temmelig store Antal Dommere? Men jeg maatte besvare det med Nei. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at naar en Ret bestaaer af saa mange Medlemmer, vil det være meget vanskeligt at faae den Censartethed til at udvikle sig, som ganske vist med Hensyn til Paakjendelsen af Sager i sig selv er meget ønskelig; men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, hvis Stilling har givet ham Leilighed til at kjende, hvorledes det gaaer selv med en Ret, der kun bestaaer af 15 Medlemmer, veed, hvorledes det allerede der er meget vanskeligt at bringe Censartethed tilstede. Jeg holder mig overbeviist om, at hvad enten Retten be-